ORIGENES
12. Jh. Seite 62r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

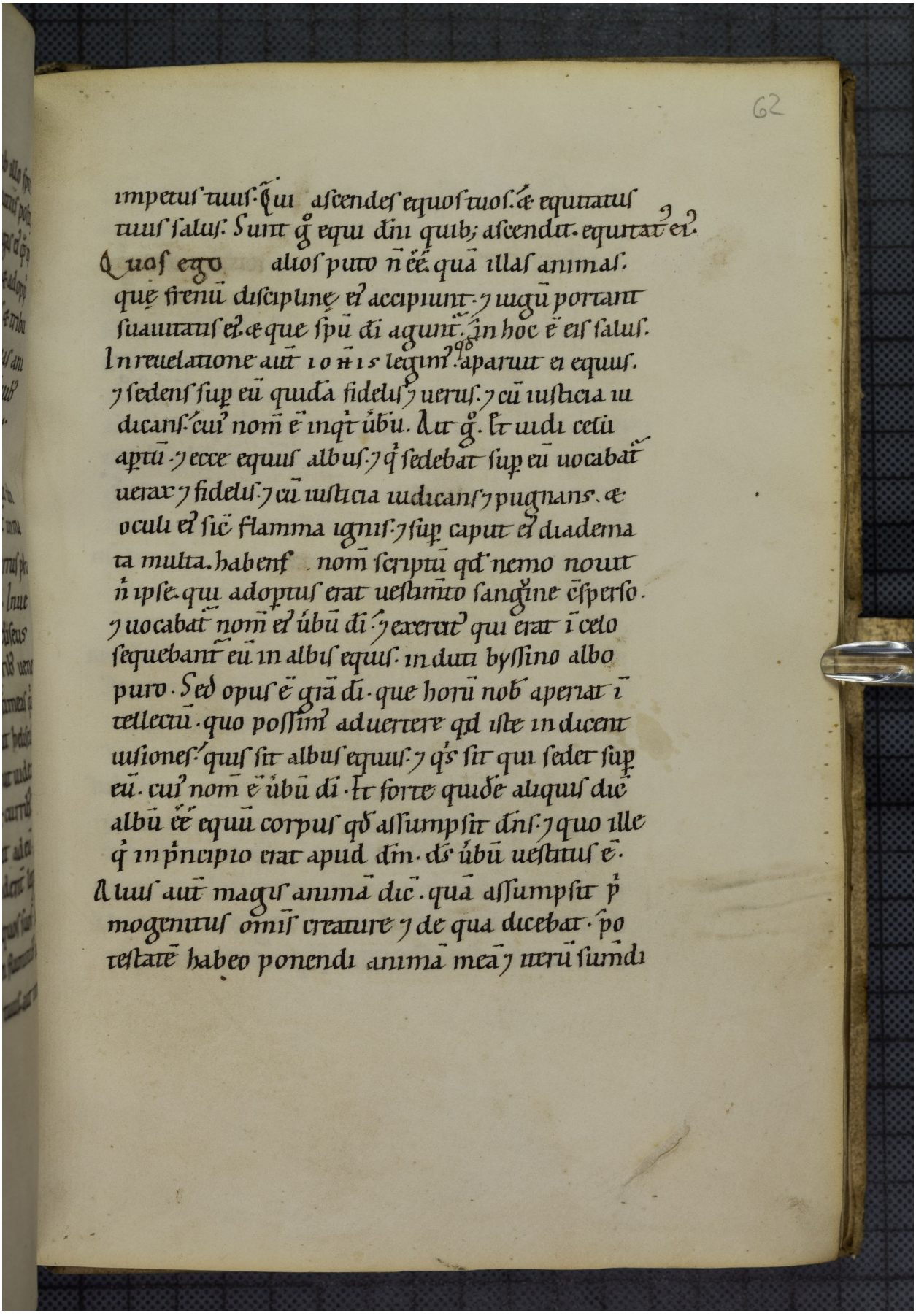

impetus tuus. Qui ascendes equos tuos. et equitatus
tuus salus. Sunt g̊ equi dñi quib; ascendit. equitat⁹ ei⁹.
Quos ego alios puto n̄ ēē. quā illas animas.
que frenū discipline ei⁹ accipiunt. ⁊ iugū portant
suauitatis ei⁹. et que spū dī aguntur. in hoc ē eis salus.
In reuelatione aut̄ iohīs legim⁹ qd̄ aparuit ei equus.
⁊ sedens sup̄ eū quidā fidelis ⁊ uerus. ⁊ cū iusticia iu
dicans. cui⁹ nom̄ ē inq̄t ūbū. Ait g̊. Et uidi celū
aptū. ⁊ ecce equus albus. ⁊ q̄ sedebat sup̄ eū uocabat̄
uerax ⁊ fidelis. ⁊ cū iusticia iudicans ⁊ pugnans. et
oculi ei⁹ sic̄ flamma ignis. ⁊ sup̄ caput ei⁹ diadema
ta multa. habens nom̄ scriptū qd̄ nemo nouit
n̄ ipse. qui adoptus erat uestim̄to sanguine c̄sperso.
⁊ uocabat̄ nom̄ ei⁹ ūbū dī. ⁊ exercit⁹ qui erat ī celo
sequebant̄ eū in albis equis. induti byssino albo
puro. Sed opus ē grā dī. que horū nob̄ aperiat ī
tellectū. quo possim⁹ aduertere qd̄ iste indicent
uisiones. quis sit albus equus. ⁊ q̄s sit qui sedet sup̄
eū. cui⁹ nom̄ ē ūbū dī. Et forte quidē aliquis dic̄
albū ēē equū corpus qd̄ assumpsit dñs. ⁊ quo ille
q̄ in p̄ncipio erat apud dm̄. ds̄ ūbū uestitus ē.
Alius aut̄ magis animā dic̄. quā assumpsit p̄
mogenitus om̄is creature ⁊ de qua dicebat. p̄o
testatē habeo ponendi animā meā ⁊ iterū sum̄di